

۱۳۷۹۶۷۴

نیشنگی نیشنگی

آنا شی هان

گلایول پورضیایی

نسترانیان بان
ماکناد
ستمای

عنوان و نام پدیدآور	Shirinian: سرشناسه:
مشخصات نشر	تهیه: تصمیم نایخنودنی / نویسنده آنا شی هان؛ مترجم گلایول پورضیابی
مشخصات ظاهری	تاریخ انتشار: ۱۳۹۵
شیک	شهر: ایران، بان
وضعیت فهرست نویسی	کد: ۹۷۸-۶۰-۲۲۱-۱۸۸

فایل: عنوان اصلی: No life but this

موضع: داستان‌های امریکایی — قرن ۲۰ م.

شناخته‌افزوده: پورضیابی، گلایول، ۱۳۵۳ - ، مترجم

ردیف: PIR۳۵۶۴ / عتیقی / ۱۳۹۴

ردیف: ۸۱۳/۵۴

ردیف: ۳۸۹۴۵۳۲

به نام و



تصمیم نایخنودن:

نویسنده: آنا شی هان

مترجم: گلایول پورضیابی

ویراستار: مریم رفیعی

صفحه‌آرایی: پریا امیرزاده

چاپ و صحافی: پرديس دانش

شمارگان: ۵۰۰ نسخه

نوبت چاپ: اول، ۱۳۹۴

قیمت: ۲۰۰۰ تومان

نشانی: تهران - میدان فردوسی - خیابان ایرانشهرجنوبی - پلاک ۵

تلفن: ۵۰ - ۸۸۳۱۵۸۴۹

نمبر: ۸۸۳۰۱۴۵۳

وب سایت: www.ibpublication.com

ایمیل: info@ibpublication.com

صندوق پستی: ۱۵۸۱۵-۳۱۵۹



مقدمه

پنج ساله بودم. برای اولین بار سیاره‌ی محل تولد را دیدم. البته واقعاً نیزه نداشت و یکی از قمرهایی بود که همیشه بر سایه‌ی مشتری خودت می‌ستند. یکی از چهار نقطه‌ی نورانی‌ای بود که با درماندگی دور آن نوار آواره را پر کرد و بازمی‌بینی که در آن به دنیا آمده بودم، فاصله‌ی بسیار داشت.

در مهد کودک وقتی از تلسکوپ ^۱ سوکردم، مری مان افسانه‌هایی از خدایان، پری‌ها و حیوانات تعریف می‌کرد، اما من هیچ وقت گوش نمی‌دادم. دست‌هایم که از زنگ آبی پوشیده بود را دراز می‌کردم تا بتوانم ^۲ با انگشت‌هایم بگیرم، کف دستم بگذارم و به آوازش گوش دهم، صدایی ملائکه‌ی سیله‌ی الکترونیکی در گوشم زنگ می‌زد و آن چیزی نبود جز یوروپا. می‌دانستم ^۳ او مادره است. مادری سرد، بی‌احساس، بی‌عاطفه و دست نیافتنی. اما مادر خودم بود. او رنگ را به وجود آورده بود. زندگی‌ای عجیب و بیگانه، مملو از گیاهان دریابی، نه به لحی تیغ‌دار و الکترو میکروب‌هایی ^۴ درست شبیه آنها که ما را به وجود آورده بودند. از همان موقع می‌دانستم که زمین خانه‌ام نیست. و اگرچه با چشم خودم قادر به دیدن

1. EUROPA

نوعی موجودات ریز و ذره بینی که با جریان برق کار می‌کنند

2. ELECTRO MICROBE

ماه نیودم، اما سعی می‌کردم با دست‌هایم آن را بگیرم.
با این حرکتم باعث می‌شدم تلسکوپ تکان بخورد و بوروپا از تیررسم محو شود.
بعد به گریه می‌افتدام، مربی دوباره تلسکوپ را تنظیم می‌کرد و می‌گفت که دیگر
دستم را دراز نکنم.
اما من هیچ وقت به حرفش گوش نکردم.